

РЕШЕНИЕ

№ 7823

гр. София, 14.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 05.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

като разгледа дело номер **12642** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.59, ал. 13 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.
Образувано е по жалба от МБАЛ „Света София“ ЕООД, чрез управителя Д. М. срещу заповед за налагане на санкции № РД-253С-480/30.11.2021 г. на управителя на Национална здравноосигурителна каса /НЗОК/, с която на основание чл. 59, ал. 13, във вр. с чл. 59, ал. 11, б. „Б“ от ЗЗО, чл. 99, ал. 2, чл. 412, ал. 1, т. 2 и чл. 421, ал. 1, б. „Б“ от Н. за МД 2020-2022г. на лечебното заведение е наложена санкция „прекратяване на договор“ по отношение на договор № 22-2441/26.02.2020г., частично по отношение на оказване на болнична помощ по клинична пътека /КП/ № 133 „Консервативно лечение на глаукома, съдови заболявания на окото и неперфоративни травми“ от Приложение № 17 „Клинични пътеки“ от Н. за МД 2020-2022г., поради отчетена, но неизвършена медицинска дейност.

Иска се отмяна на оспорения акт, като незаконосъобразен, издаден при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон – основания по чл. 146, т. 3 и 4 от АПК. По същество твърденията са, че са изпълнени всички предвидени процедури по КП № 133 по отношение на З. Р. Л. С., същата е хоспитализирана от 26.02.2020 г. до 28.02.2020 г., но е разрешено да преспи у дома си. Последното се налагало поради пандемичната обстановка в страната и особеностите на КП № 133, които не налагат стационарен режим на лечение чрез непрекъснато присъствие на болния в отделението.

В съдебно заседание оспорващото дружество не изпраща представител.

Ответникът – управителят на НЗОК, чрез юриск. Й. моли за отхвърляне на жалбата и

претендира разноси по делото.

Като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Между Националната здравноосигурителна каса (НЗОК) и МБАЛ „Света София“ ЕООД е сключен Договор № 22-2441/26.02.2020 г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки и извършване на амбулаторни процедури с НЗОК. В раздел I, б. „А“ от договора са отразени клиничните пътеки по които лечебното заведение оказва болнична помощ, като в пор. № 48 е отбелязана КП № 133 „Консервативно лечение на глаукома, съдови заболявания на окото и неперфоративни травми“ без процедура по код 95.35.

По повод жалби с вх. № 23-00-402/21.07.2021 г. и № 19-03-306/24.08.2021 г., със заповед № РД-25-574/10.09.2021 г. на управителя на НЗОК е разпоредено извършване на проверка на МБАЛ „Света София“ ЕООД с обхват: контрол по изпълнение на договора в съответствие с Н. за МД 2020-2022 г., във връзка с постъпилите жалби. Със заповедта са определени проверяващите поименно и срока на проверката – 13.09.2021 г. – 17.09.2021 г.

В изпълнение на заповедта, определените експерти извършват проверката, резултатите от която са изложени в протокол № РД-25-574-2/28.09.2021 г. В т. III от протокола са обективирани констатациите по отношение на ИЗ № 2607/26.02.2020 г. З. Р. Л. С..

Протоколът е връчен на 30.09.2021 г. на прокурист на дружеството – лечебно заведение. С вх. № 17-01-239/06.10.2021 г. е депозирано възражение срещу част от констатациите в протокол № РД-25-574/28.09.2021 г., сред които е и по т. III, относно проверката по сигнала.

Възражението е разгледано от арбитражна комисия по МД при СЗОК, като е отхвърлено с единодушие видно от решение № 2 по протокол № 20 от 08.11.2021 г.

Административното производство приключва с постановяване на процесната заповед при преповтаряне на констатациите от протокол № РД-25-574-2/28.09.2021 г.

За изясняване на релевантни за делото обстоятелства е изслушано и прието заключение по съдебно-медицинска експертиза, което съдът кредитира изцяло. Според заключението на д-р Д. К. – офталмолог, по отношение на КП 133 за предвидените лечебни дейности не се налага пациента да престоява непрекъснато в болничната стая /на легло/. Изпълнението на всички дейности по КП 133 не налагат непрекъснат стационарен режим поради което е възможно лекуващият лекар да позволи на пациента да преспива у дома. В съдебно заседание в.л. уточнява, че след като пациентът изяви сам желание, с разрешение на завеждащия отделение или лекуващият лекар е възможно този пациент да идва приходящо.

При горните фактически установявания съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима.

Насочена е срещу акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност по аргумент от нормата на чл. 76, ал. 5 ЗЗО. Подадена е от субект – адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, и е депозирана в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК, предвид обстоятелството, че процесната заповед е връчена на 02.12.2021г., видно от положения подпис с дата, а жалбата е депозирана на 15.12.2021г. чрез управителя на НЗОК до Административен съд София град.

Разгледана по същество жалбата е основателна при съобразяване на следното:

Оспорената в настоящото производство Заповед за налагане на санкции № РД-253С-480/30.11.2021 г. е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК, доколкото с изразеното едностранно властническо волеизявление на НЗОК, в качеството му на административен орган, като МБАЛ „Света София“ ЕООД е засегната неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт съдът приема, че същият е издаден от компетентен орган – управител на НЗОК, съгласно чл. 59, ал.13 от ЗЗО. Следователно не е налице отменително основание по чл.146, т.1 АПК.

Оспорената заповед е надлежно мотивирана от фактическа и правна страна, като отговаря по форма на общите правила по чл. 59, ал. 2 АПК. Изложени са ясни и конкретни мотиви, като същото се отнася и за разпоредителната част на заповедта, в която ясно се посочва кой договор се прекратява и в коя част от него. Мотиви се съдържат и в приложени в преписката документи. Посоченото е напълно достатъчно и позволява да се разбере въз основа на какви фактически основания е постановено частичното прекратяване на договора.

Не се констатира наличието на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Заповедта е издадена при спазване на правилата за извършване на контрол. Съобразно чл. 72, ал. 2 ЗЗО контролът по изпълнение на договорите с НЗОК за оказване на медицинска и/или дентална помощ се осъществява чрез проверки, извършени от длъжностни лица – служители на НЗОК, определени със заповед на управителя на НЗОК или от оправомощено от него длъжностно лице, и от длъжностни лица от РЗОК – контрольори. Управителят на НЗОК или оправомощено от него длъжностно лице може със заповед да разпореда извършване на проверка от контрольори от РЗОК с участието на служители на НЗОК. Според чл. 72, ал. 10 ЗЗО условията и редът за осъществяване на контрола по ал. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 и 9 се определят с инструкция, издадена от управителя на НЗОК. В чл. 10, ал. 1 и ал. 2 от Инструкция № РД-16-43 от 09.06.2020 г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл. 72, ал. 2-8 от ЗЗО, издадена от управителя на НЗОК на основание чл. 72, ал. 10 ЗЗО, е предвидено управителят на НЗОК да може със заповед да възложи извършването на проверка, като заповедта следва да съдържа правните и фактическите основания за издаването / с определяне на проверяващото лице/лица, обектът - наименование и месторазположение, вид, задачата и срок на проверката/.

Заповед № РД-25-574/10.09.2021 г. на управителя на НЗОК, с която е възложено извършването на проверката, съдържа посочените реквизити. Със заповедта са определени длъжностни лица по чл. 72, ал. 2 ЗЗО, съответно, констативният протокол за резултатите от проверката е съставен от компетентни органи съгласно чл. 10, ал. 1 от цитираната по-горе инструкция и е връчен на жалбоподателя, който се е възползвал от правото си да подаде писмено становище срещу него съгласно чл. 19 от инструкцията. Възражението е разгледано от арбитражна комисия по чл. 75 ЗЗО, която с решение го е отхвърлила.

От обективна страна управителят на НЗОК приема, че са нарушени следните норми: чл. 59, чл. 13 във вр. с ал. 11, т. 1, б. „б“ от ЗЗО и чл. 99, ал. 2, чл. 412, ал. 1, т. 2 и чл. 421, ал. 1, б. „Б“ от Н. за МД 2020-2022 г.

Съгласно сочените норми от ЗЗО управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК прекратява изцяло или частично договорите с изпълнителите на медицинска и/или дентална помощ в случаите по ал. 11, т. 1 и 2 - при отчитане на дейност, която не е извършена, както и при извършване и отчитане на медицинска дейност, за която няма съответни медицински индикации, установено по реда на чл. 72, ал. 2; б) от изпълнител на болнична медицинска помощ – частично, за съответната медицинска дейност от пакета, по която е отчетена неизвършената дейност. Аналогични са и текстовете на Н. за МД 2020-2022г.

От фактическа страна е установено, че Р. Л. С. с ИЗ № 2607 постъпва на 26.02.2020 г. в МБАЛ „Света София“ ЕООД с основна диагноза „суспектна глаукома“ М. код Н40.0, по КП № 133. Назначени са и извършени клинично-лабораторни изследвания, Е., вкл. Офталмологично изследване – биометрия, пахиметрия, периметрия, токометрия, зрително поле. Наблюдението на пациентката е отразено в ежедневни декурзиси в ИЗ, проведена е терапия с Манитол, Кузимолол, отразена в температурния лист и епикриза. Пациентката е дехоспитализирана на 28.02.2020 г. с окончателна диагноза „суспектна глаукома“ – М. код 40.0. Установено е, че в приложените по ИЗ 2607 документи липсва подпис на пациента – в декларация за информираност и съгласие на пациента по отношение на източника на заплащане за диагностиката и лечението на неговото заболяване; информация за пациента/родителя/настойника/попечителя/Глаукома; декларация по отношение на заплащане на допълнително поисканите услуги; информация за правата и задълженията на хоспитализиран пациент. Комисията събира и обобщава още данни и доказателства от Р. Л. С., а именно: че не е била хоспитализирана, а е била само на амбулаторен преглед като за дните 26-28.02.2020 г. е присъствала на работното си място, съобразно декларация от работодателя. Предвид установеното комисията приема, че случаят попада в хипотезата на отчетена, но неизвършена дейност от ЛЗ, поради което предлага прекратяване на договора с НЗОК частично по отношение на КП № 133.

В случая не се спори, че Р. С. реално не е била хоспитализирана, макар и в ИЗ да е отразено обстоятелството: постъпила на 26.02.2020 г. и изписана на 28.02.2020 г. От една страна са твърденията на С., че е била на работа, а от друга страна: становището на ЛЗ, че след извършване на съответните процедури, лекуващият лекар е разрешил на пациентката да преспи у дома.

Спорният въпрос е правен, а именно: представлява ли изпълнение на медицинската дейност по КП 133 и отчетена като такава, без лицето да бъде реално хоспитализирано, т.е. без да ношува в лечебното заведение.

Според заключението на СМЕ по отношение на КП 133 за предвидените лечебни дейности не се налага пациента да престоява непрекъснато в болничната стая /на легло/. Изпълнението на всички дейности по КП 133 не налагат непрекъснат стационарен режим, поради което е възможно лекуващият лекар да позволи на пациента да преспи у дома. Съдът споделя това заключение, доколкото същото е медицински обосновано и аргументирано. В случая обаче, спорен е правният въпрос, изложен по-горе.

В приложение № 17 към М. за МД 2020-2022 г. е посочено, че КП № 133

„Консервативно лечение на глаукома, съдови заболявания на окото и неперфоративни травми“ в която попада М. Н40.0 „Суспектна глаукома“ е с минимален болничен престой от два дни. Клиничната пътека се счита за завършена, ако е извършена една основна терапевтична процедура и минимум три диагностични процедури от различни блокове, посочени в Приложение № 21, насочени към основната диагноза. Според ДЛА на КП 133 диагностични методи са биомикроскопия; гониоскопия - задължително; офталмоскопия - задължително; тонометрия - задължително; автоматична или изоптерна периметрия - задължително; пахиметрия и изследване на неврофибрилерен слой – препоръчително. От данните по делото се установява, че част от задължителните диагностични методи са били изпълнени. Установява, се още, че са извършени и терапия с Манитол, Кузимолол. Доколкото съдът не разполага с познания относно извършената терапия, тук кредитира заключението на СМЕ, че по отношение на ИЗ 2607 е изпълнен целият лечебен алгоритъм.

Следователно, налага се извода, че по отношение на Р. С. с ИЗ 2607 е изпълнен лечебния алгоритъм, макар и същата реално да не е била хоспитализирана.

Разпоредбата на чл. 325, ал. 1 от Н. за МД 2020-2022 г. дава отговор на поставяния по-горе правен въпрос - Клинична пътека с договорен минимален престой до 3 дни може да бъде изпълнена и приключена като АПр с наименование АПр "Предсрочно изпълнение на КП..." и съдържание, съгласно приложение № 18а, в случай че в рамките на не по-малко от 12 часа от престоя на пациента в лечебното заведение по КП по отношение на него са изпълнени всички задължителни дейности и са налице всички условия за дехоспитализация, определени с този Н., и е налице писмена оценка от лекар за липсата на медицински риск за пациента от приключването на дейността по КП.

Именно така съдът счита, че е следвало да бъде приключена и отчетена дейността по ИЗ 2607, още повече с пандемичната обстановка към процесния момент. Последното е допустимо и с оглед предвидената в приложение 18а, АПр 20, която като цяло има сходен ДЛА, макар и включващ оперативна намеса, което не е налично в настоящият случай. Неизпълнението на горепосоченото изменение и отчитане като такова определено е нарушение, но различно от вмененото отчитане на дейност, която не е извършена по см. на чл. 59, ал. 11, т. 1, б. „б“ от ЗЗО. Достигайки до различни изводи от настоящите административният орган е постановил незаконосъобразен акт който следва да бъде отменен.

От жалбоподателя, при този изход на спора, не се прави искане за присъждане на разноски и съдът не дължи произнасяне в тази посока.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 33 състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ, по жалба на МБАЛ „Света София“ ЕООД,
Заповед за налагане на санкции № РД-253С-480/30.11.2021 г. на управителя на Национална здравноосигурителна каса, с която на основание чл. 59, ал. 13 във вр. с чл. 59, ал. 11, б. „Б“ от ЗЗО, чл. 99, ал. 2, чл. 412, ал. 1, т. 2 и чл. 421, ал. 1, б. „Б“ от Н. за МД 2020-2022 г. на лечебното заведение е наложена санкция „прекратяване на договор“ по отношение на договор № 22-2441/26.02.2020 г., частично по отношение на оказване на болнична помощ по клинична пътека /КП/ № 133 „Консервативно лечение на глаукома, съдови заболявания на окото и неперфоративни травми“ от

Приложение № 17 „Клинични пътеки“ от Н. за МД 2020-2022г., поради отчетена, но неизвършена медицинска дейност.

Решението подлежи на оспорване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

СЪДИЯ: